

LICHAAM, ZIEL EN GEEST (4) na de wedergeboorte H.J.M. Sales

Geliefde broeders en zusters, in dit deel zullen we zien wat er ná de wedergeboorte van de mens met zijn lichaam, zijn ziel en zijn geest gebeurt.

In Deel 5 zal ik kort ingaan op de verzoeken, die de mens na zijn wedergeboorte desondanks zullen overkomen. De mens kan deze verzoeken echter wederstaan en overwinnen. Maar hij kan ook verliezer zijn. In Deel 6 zullen we dan ook zien, dat de wedergeboorte geen garantie is, dat de mens voortaan niet meer kan zondigen. Ook zullen we in Deel 6 zien wat er na het overlijden met zijn lichaam, ziel en geest gebeurt.

In het vorige deel van deze studie hebben we ontdekt in welk een desastreuze toestand de mens na de zondeval terecht kwam. Maar God begon aan een herstel.

Herstel is mogelijk

Broeders en zusters, prijst God voor zijn oneindige Liefde en onmetelijke Genade, dat Hij na de zondeval voorzag in een herstelplan voor de mens. En wel onmiddellijk. Meteen kleedde God Adam en Eva met dierenvellen (Gen. 3:7,21) als heenwijzing naar het kruisoffer, dat de Zoon van God, Jezus Christus, eens voor de verloren mensheid zou brengen teneinde dat herstel mogelijk te maken (Gen 3:15). God slachtte dieren om met hun huiden de zondige naaktheid van Adam en Eva te bedekken. Er vloeiende bloed, waarmee God verwees naar het kostbare, heilige Bloed dat Jezus eens voor de mens zou storten, waarna Hij de mens die dat Offer zou aanvaarden met het kleed van Jezus' gerechtigheid zou bedekken.

Gods eerste stap in Zijn herstelplan was, dat Hij Zich een volk verkoos (Israël) om uit dit volk Zijn Zoon Jezus geboren te laten worden. Vervolgens gaf Hij aan hen Wetten om aan hen duidelijk te maken wat goed en wat kwaad in Zijn ogen was. Hij gaf Israël dus te eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Maar met één doel! Opdat zij door die Wetten Jezus als de waarachtige Boom des Levens zouden leren kennen. In Deel 1 heeft u reeds kunnen lezen over deze twee bomen. God gaf Israël ook een uitgebreide dienst van dierenofferen als heenwijzing naar Jezus, Die als goddelijke Offerlam de prijs voor de zonden van de mensheid zou betalen.

Gods tweede stap was het zenden van Jezus. Op het moment dat God Hem naar de aarde zond, mocht Israël en mochten de in Hem gelovende heidenen (weer) van de Boom des Levens gaan eten. Opdat er (weer) innige gemeenschap met God mogelijk zou zijn. Opdat zij dan eeuwig leven zouden kunnen genieten.

Maar Israël volhardde ten onrechte in het minitieuze navolgen van de Wet, dus in het eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Zij dachten hierin het eeuwige leven te vinden. Daarom moest Jezus in Joh. 5:39-40 tegen hen volk zeggen: *“Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen. En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben.”* Desondanks verwierp Israël Jezus. Toen bereikte het Evangelie van Verlossing ook de heidenen.

Prijst God dat Hij de mens (Jood en heiden) heeft opgeroepen om te geloven in het kruisoffer van Zijn Zoon. Prijst God dat de mens na de vergeving en verlossing van zijn zonden in een leven van heiligmaking en door de kracht en de leiding van de Heilige Geest in reinheid en heiligheid mag groeien om het Beeld van Jezus gelijkvormig te worden.

Rom. 8:28-30 – *“En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.”*

Broeders en zusters, dank God dat wij uit genade door de stem van de Heilige Geest het Evangelie hebben mogen horen. Onze geest was op dat moment nog morsdood en nog niet tot geloof in staat. Daarom sprak de Heilige Geest tot ons geweten en overtuigde ons van onze zonden, van Gods gerechtigheid en van oordeel. En toen gebeurde er een bijzonder wonder van God. Nu ik dit zo opschrijf, realiseer ik mij ineens dat dit werkelijk een ontzaglijk, genadevol wonder is. Het is alleen maar genade, onze geest was immers dood en niet tot reactie in staat. Daarom sprak God via ons geweten tot onze opstandige, rebelse ziel. Hij bewoog vol Liefde en genade onze arme, hulpeloze ziel. Hij overtuigde onze ziel. Hij bewoog onze gevoelens, want er kwam droefheid in ons, een droefheid tot God. 2 Cor. 7:10a – *“Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid; .....*”

Wij realiseerden ons ineens: *“Oh, mijn God, wat heb ik gedaan? Wat heb ik toch eigenlijk voor vreselijke dingen gedaan? Oh, vergeef mij, vergeef mij, Jezus, vergeef mij toch. Ik ga voor eeuwig verloren als U mij niet redt.”*

De Heilige Geest sprak tot ons geweten (die uiterst belangrijke schakelfunctie tussen geest en ziel) en Hij bewoog onze gevoelens (de ziel). Maar daarna was er nog één ding uiterst cruciaal, namelijk ....., hoe was het met onze wil gesteld (eveneens tot de ziel behorend)? Wilden wij ons wel bekeren, ja of nee? Mijn broeders en zusters, wij hebben positief op het aanbod van de Heilige Geest gereageerd en ons bekeerd. En doordat wij ons bekeerden en vervolgens Jezus' Offer aannamen, deed God ons wedergeboren worden en blies Zijn Adem des Levens, de Heilige Geest in ons. Toen baarde Hij ons als het ware door Zijn Woord (Jak. 1:18) en wij werden Zijn kinderen (Joh. 1:12). We zullen er dadelijk wat dieper op ingaan. Ja, ná onze bekering en het accepteren van Jezus' dood aan het kruis zijn wij verzoend met God, wij ontvingen van Hem vergeving van zonden en wij werden opnieuw geboren, dat wil zeggen wedergeboren. 2 Cor. 5:17-18 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.”*

Ja, broeders en zusters, Jezus is werkelijk de Boom des Levens. Van Hem mogen wij nu volop eten, zodat wij weer in innige gemeenschap met God kunnen leven. Alleen door van Hem te eten, ontvangen wij het eeuwige leven. Dus niet door alleen maar te eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Deze boom heeft slechts het doel om ons op Jezus te wijzen en ons naar Hem te brengen, zoals de volgende schriftgedeelten ons duidelijk maken.

Joh. 5:25-26, 39-40 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven. Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, alzo heeft Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelf;..... Onderzoekt de Schriften (NB, de boom der kennis van goed en kwaad); want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij (NB, de Boom des Levens) getuigen. En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben.”*

Joh. 6:47-48, 51, 53-58 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven. Ik ben het Brood des levens..... Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld..... Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem. Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft, en Ik leve door den Vader; alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij. Dit is het Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uw vaders het Manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven.”*

Wat gebeurt er met de mens na de wedergeboorte

De geest van de bekeerde, wedergeboren mens wordt weer levend, doordat God Zijn Adem des Levens, de Heilige Geest, opnieuw in hem blaast. Hij ontvangt zelfs ééuwig leven. Door de Geest is hij weer in staat om een relatie met God te onderhouden en Hem lief te hebben. Zijn lichaam blijft nog vergankelijk, maar wordt door de wedergeboorte tóch een woning van God. God wil daadwerkelijk in de mens wonen, mits hij Hem ook de gelegenheid biedt. Zijn ziel wordt door de bekering verzoend met God. Mits de wedergeboorte goed was, is de mens nu bereid om voortaan niet meer tegen God te rebelleren. De kracht van de oude natuur wordt door de wedergeboorte verbroken.

We zullen nu afzonderlijk wat dieper ingaan op de drie hoedanigheden van de wedergeboren (opnieuw geboren) mens, dus op zijn lichaam, ziel en geest.

Het lichaam

Broeders en zusters, we zagen hiervoor dat na de bekering de geest van de mens weer levend wordt. Maar zoals wij allen maar al te goed weten, blijft het lichaam tengevolge van de vernietigende invloed van de zonden toch onderworpen aan het proces van verval. Eens zal ieder mens lichamelijk moeten sterven. De dood is de grootste vijand van de mens, maar helaas ook de laatste vijand die teniet moet worden gedaan (1 Cor. 15:26).

Desondanks wordt het uiterlijke, vergankelijke lichaam na de wedergeboorte een woning van de Drie-enige God en een tempel van de Heilige Geest (Joh. 14:16-17,23; 1 Cor. 6:19). De Drie-enige God, dus God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest gaan in de wedergeboren mens wonen.

Het spreekt voor zich, dat de mens na zijn wedergeboorte moet leren om al zijn lichamelijke zintuigen op God te richten en zich onder de leiding en de discipline van de H. Geest te stellen. Want in het oude leven gebruikte de mens zijn zintuigen slechts voor de bevrediging van zijn vleselijke behoeften. Om zich te buiten te gaan in onmatigheid, om zijn ogenlust te bevredigen, om zijn sexuele driften uit te leven.

Maar in het nieuwe leven met Christus is het anders!

Nu moet de mens leren te wandelen door de Geest, geleid te worden door de Geest en te leven door de Geest. (Gal. 5:16,25). Br. Wilkin van de Kamp stelt dat het lichaam onder de controle van de Heilige Geest moet worden gesteld. We moeten leren te zien, horen, voelen, proeven en ruiken in de Geest. Met geestelijke ogen zien wat er wérkelijk verscholen in de harten van de mensen leeft, met geestelijke oren horen wát God door Zijn Geest spreekt. De kracht en zalving van de Heilige Geest voelen en aanvoelen. Ruiken of er een geur ten leve of des doods wordt verspreid. Én de weg die God met ons wil gaan, proeven en verstaan.

De geest

De geest van de mens wordt levend (nieuw) bij zijn wedergeboorte (2 Cor. 5:17-18; Efez. 2:1,5). Als de mens zich bekeert en wedergeboren wordt, wordt hij weer levend doordat God de Heilige Geest, in hem blaast. Toen God de eerste mens schiep, maakte Hij hem levend met Zijn eeuwige onverderfelijke Adem des Levens (Gen. 2:7). Bij de wedergeboorte doet Hij hetzelfde, zoals Jezus bewees ten aanzien van Zijn discipelen. Joh. 20:22 – *“En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest.”*

Op deze bijzondere handeling van Jezus, het scheppen van leven door het blazen van de Heilige Geest, ziet Paulus' uitspraak in 1 Cor. 15:45 – *“Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.”*

Door de Heilige Geest (der wedergeboorte) is de mens opnieuw in staat om een relatie met God te onderhouden en Hem lief te hebben, net zoals de eerste mens Adam door zijn levende geest een relatie met God had en met God wandelde.

In Rom. 8:15b-16 kunnen we over het wonder van de aanneming tot kinderen Gods dóór de Heilige Geest lezen en de daarop volgende wondervolle overeenstemming tussen de Heilige Geest en de geest van de mens. Rom. 8:15b-16 – “.....; *maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader! Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn*”.

Broeders en zusters, de wedergeboorte is voor ieder mens absoluut noodzakelijk. Omdat hun geest morsdood is, doen niet-wedergeborenen uitsluitend de wil van hun zondige vlees en hun gedachten (ziel en vlees). Daarom staan ze bloot aan Gods toorn en oordeel. Efez. 2:1-6 – “*En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen; Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden), En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;*”

Jezus legde daarom grote nadruk op de noodzaak van de wedergeboorte, want het brengt ons geestelijk weer tot leven (door Hem) en het brengt ons in Gods eeuwige Koninkrijk. Joh. 1:12 en 3:3-7 – “*Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; ..... Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. Nicodemus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan. Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden.*”

Als wij na onze bekering door het geloof in Jezus' plaatsvervangende kruisoffer wedergeboren worden, worden wij kinderen Gods en geheel nieuw. Onze zonden zijn vergeven, terwijl zondige banden zijn verbroken. Ons oude, zondige leven sterft, waarna wij het afleggen. Bij de waterdoop begraven wij dat oude leven (Rom. 6:1-8) en wij ontvangen door Christus nieuw leven (Rom. 5:17-18).

De geest van de wedergeboren mens begrijpt daardoor weer de dingen van God (1 Cor. 2:14-15). Voorheen wist men totaal niets van de geestelijke dingen.

Ook het geweten is door Jezus' Bloed volkomen gereinigd (Hebr. 9:14; 10:22). U herinnert zich vast nog wel, dat juist het geweten een heel belangrijke plaats in het gebied van ziel en geest inneemt. Er is nu geen aanklacht of beschuldiging meer (Rom. 8:1; Col. 2:14). Jezus heeft het handschrift dat tegen ons was met Zijn Bloed uitgewist. Dus heeft satan ook geen wettelijk recht meer om ons te beschuldigen. Want de beschuldiging is immers uitgewist, zodat ook de aanklacht wel moet vervallen. En doordat er geen beschuldiging meer is, heerst er vanaf nu volkomen rust in het geweten.

Door de onbeschrijflijke goedheid van God onze Vader gebeurt er bij de wedergeboorte het volgende in de mens:

- De zonden worden vergeven.
- De relatie met God wordt hersteld (men wordt een kind van God).
- Men ontvangt nieuw geestelijk leven. Dit leven is eeuwig.
- De macht van de zonde en de geestelijke dood wordt verbroken.
- Elke aanklacht en beschuldiging wordt vernietigd.
- Het geweten wordt gereinigd.

- De Drie-enige God komt in hem wonen.
- De geest verlangt om te eten van het Woord van God (1 Petr. 2:2), dus van Jezus als de Boom des Levens. Hierdoor wordt de relatie met God steeds inniger.
- De geest is voortaan in staat om onder leiding van de Heilige Geest over de ziel en het lichaam (met al hun verraderlijke uitingen en verkeerde lusten) te heersen. In de hierna volgende paragraaf komt dit nog aan de orde.
- De geest is nu in staat om naar behoren met zijn vijf geestelijke zintuigen liefde, geloof, aanbedding, hoop, wijsheid/kennis Gods te fungeren en daarvan ook steeds meer (als Gods geschenk) te ontvangen (zie Deel 2).

Broeders en zusters, ik wil nog iets zeggen over het geweten. Juist dat reine geweten als schakel tussen ziel en geest is zo ontzettend belangrijk. De onbekeerde mens volhardde in de zonde, waardoor er een proces van dichtschroeiing van het geweten op gang kwam (1 Tim. 4:2), met als uiteindelijk resultaat totale ongevoeligheid en een volkomen gebrek tot onderscheiding van goed en kwaad (Jes. 5:20). Maar doordat Jezus' Bloed het geweten zuiverde en schoon waste, krijgt de wedergeboren mens zuiver onderscheidingsvermogen en is nu in principe in staat om te weten wat goed en wat kwaad is. Hiervoor gelden echter wel enkele voorwaarden. De menselijke geest moet op de Heilige Geest afgestemd zijn en onder Diens heerschappij blijven door rein te leven en in gemeenschap met God te blijven. Dit is heel erg belangrijk!

God gaf bij de schepping aan de geest van de mens juist de functie om direkt met Hem te communiceren en met Hem gemeenschap te hebben. God is immers Geest. Daarom zal Gods Heilige Geest zich na de wedergeboorte juist op de geest van de nu geestelijk levende mens richten en niet in eerste instantie op zijn ziel. De Heilige Geest zal trachten te bewerken, dat zijn geest een steeds inniger relatie met God aan gaat en steeds fijngevoeliger wordt om Gods stem te verstaan en Zijn wil te kennen. Dit betekent echter niet, dat er geen reacties in de gevoelens van de ziel zouden kunnen optreden als de Heilige Geest tot de geest van de mens spreekt. Ik geef slechts twee voorbeelden:

- De H. Geest spreekt tot ons over het verlossingswerk van Jezus en wij aanvaarden het met onze geest. We zeggen amen. Onze ziel verheugt zich ook en uit zich middels tranen van dankbaarheid en blijdschap.
- De Heilige Geest overtuigt ons (middels het geweten) van een zonde. Echter, de ziel vindt dat vaak niet prettig, omdat de zonde moet worden beleden. Het verstand zal zich er dan ook mee gaan bemoeien en allerlei uitvluchten gaan verzinnen.

Vóór de wedergeboorte stond de geest van de mens volkomen buitenspel. De geest was immers dood. Ziel en lichaam heersten over de mens. Dus eigen wil, bedrieglijke gevoelens, opstandige gedachten en vleselijke lusten en - reacties bepaalden het gedrag (Efez. 2:3). Maar nu, ná de wedergeboorte, zijn met Gods hulp de rollen weer omgedraaid. Althans als de wedergeboren mens ook wil, want hij kan nog steeds aan zijn oude karakter en oude lusten alle ruimte geven. Daarom ook zegt 1 Cor. 2: 14-15; 3:1-3 dat er niet alleen natuurlijke (onwedergeboren) mensen en geestelijke (wedergeboren) mensen zijn, maar óók nog vleselijke christenen. Dat zijn deze christenen die zich niet door de Heilige Geest, maar door de werkingen van hun ziel (gevoelens) en hun vlees (begeerten) laten leiden.

Broeders en zusters, prijst God. Want de wedergeboorte stelt ons in staat om door de Heilige Geest geleid te worden. Dat doet Hij door onze nieuwe geest aan te sturen en daarmee de wil en de gevoelens, behorende tot het domein van de ziel, te controleren. Daarom moet de Heilige Geest ook werkelijk de kans krijgen om te bepalen wat wij gaan doen en niet onze eigen wil, ons ego. Helaas is dat bij veel kinderen Gods toch het geval. Want een materieel en vleselijk leven, of het door bepaalde omstandigheden niet kunnen aanbidden, maar ook het klagen, mopperen en ergeren over allerlei zaken in de gemeente, komen voort uit de werkingen van de ziel.

De ziel

De ziel van de mens wordt door de bekering en aansluitend de wedergeboorte met God verzoend. Mits de wedergeboorte goed is, is de mens bereid om voortaan niet meer tegen God te rebelleren. De kracht van de oude, zondige natuur wordt door de wedergeboorte verbroken. Voortaan is de ziel door de (positieve) invloed van de nu levend geworden geest, die met de Heilige Geest in contact staat, weer in staat om de juiste beslissingen te nemen en de geestelijke zaken te begrijpen (middels het verstand).

2 Cor. 5:11b,12 – *“..... Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods. Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn; Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende.”*

Maar hoewel de macht van de oude natuur werd verbroken, wordt bij de wedergeboorte de ziel niet vernieuwd. Broeders en zusters, dit moeten wij goed weten. De ziel moet juist in het nieuwe leven als kind van God gereinigd en verlost worden van de diep verborgen, rebelse en ongehoorzame karaktereigenschappen. De geest is na de wedergeboorte beslist gewillig geworden om God te gehoorzamen, maar het vlees is nog steeds zwak (Mark. 13:38). Waarom eigenlijk? Omdat ná de zondeval het karakter van de ziel van nature intens boos, eigenzinnig en opstandig is geworden (Jer. 17:9; Matt. 15:19; Rom. 7:18; Gal. 5:17; Col. 3:5). Door de wedergeboorte sterft de oude mens met zijn zondige natuur samen met Christus (Rom. 6:2-12). Maar als daarna de controle van de Heilige Geest ontbreekt, zal de ziel (het eigen ik, het ego, het vlees met al zijn zondige begeerten) desondanks terug verlangen naar het oude leven met al z'n uitpattingen (Gal. 5:17; Rom. 7:13-26). Zodra de bekeerde, wedergeboren mens terugvalt op eigen kracht en eigen wil, zal de oude natuur zich opnieuw in hem openbaren en zal hij opnieuw aan de oude mens worden onderworpen. Dan wordt hij die vleeselijke christen waarover we net hiervoor lazen (1 Cor. 3:1-3).

De mens stemt ná zijn wedergeboorte innerlijk én met het verstand in met Gods wet. Hij ontdekt met zijn innerlijke Gods wet. Zijn ziel werd dan wel niet vernieuwd, maar er gebeurde wel iets positiefs in zijn verstand als onderdeel van de ziel. Het verstand werd verlicht. Luk. 24:45 – *“Toen opende Hij (d.i. Jezus) hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.”* Efez. 1:17-18 – *“Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;”* Dit vindt plaats door de Geest der wedergeboorte.

In zijn daadwerkelijke handelen echter zal de wedergeboren mens volgens Br. Wilkin van de Kamp ook nog een andere wet ontdekken, namelijk de wet der zonde. Als hij zich vervolgens niet door de Heilige Geest zal laten leiden, dan zal die wet der zonde hem weer onder de macht van de zonde brengen en zijn handelen gaan bepalen (Rom. 7:13-26). Daarom heeft hij de Heilige Geest zó nodig.

Rom. 8:1-2 – *“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.”*

Dáárom is een leven in heiligmaking zo noodzakelijk, broeders en zusters. Ik zei het reeds, de hulp van de Heilige Geest is nodig om het vlees en het karakter van de ziel te overwinnen. De Heilige Geest moet de opnieuw geboren mens controleren en leiden (Rom. 8:14; Gal. 5:16). Dan zullen diezelfde Geest en Jezus, de hemelse Hogepriester, Die voortdurend bidt, alles in zijn leven volbrengen.

Het is hiérom dat Paulus zei, dat wij (na de wedergeboorte) veranderd moeten worden door de vernieuwing van ons gemoed (Rom. 12:2; Efez. 4:23). U herinnert zich vast uit Deel 1 en

2 dat “*gemoed*” een ander woord voor de ziel is. Dáárom zei Petrus, dat onze ziel moet worden gered (1 Petr. 1:9). Daarom ook riep Paulus in Rom. 7:14-25 uit: “..... *Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik ..... Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik ..... Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?* “
 Herkent u uzelf in Paulus' woorden? Begrijpt u de uitingen van zijn ziel? Ons door de zondeval verdorven karakter moet getransformeerd worden in een geestelijk karakter. Dat gaat niet vanzelf!

Op pagina 3 bestudeerden we het lichaam van de mens na de wedergeboorte en we zagen, dat het lichaam in al zijn werkingen onder de controle van de Heilige Geest moet worden gesteld. Hetzelfde geldt voor de ziel. Na de wedergeboorte moet die eveneens onder de discipline van de Heilige Geest en onder de wil van God worden gebracht. Als wij blij zijn, moet dat in de Heilige Geest zijn (Luk. 10:21). Zijn wij bewogen, dan in de Heilige Geest (Joh. 11:33). Zijn wij toornig, dan eveneens onder de zalving van de Geest (Joh. 2:14-17).

Geliefde broeders en zusters, op onze weg van heiligmaking is het zó ontzettend belangrijk dat wij niet in eigen kracht tegen onze zondige natuur strijden. De Heer Jezus wil voor ons strijden, maar wij moeten wel vrijwillig die weg van heiligmaking opgaan.

De mens die eens met zijn eigen wil er voor koos om te zondigen, mag nu kiezen om Jezus aan te nemen, Hem vrijwillig te volgen en te dienen en vrijwillig de zonde na te laten.

Gal. 5:24 – *“Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.”*

Dit is mogelijk omdat zijn geest weer leeft en hij onder de discipline en de leiding van de Heilige Geest en het Woord van God staat. Ook omdat hij zo intens dankbaar is en zó blij is dat Jezus hem heeft vergeven en vrijgemaakt. Vanuit die dankbaarheid en die blijdschap zal hij Jezus vrijwillig dienen, alle aardse strijd en ongemakken ten spijt. En door Jezus' Offer en voortdurende gebeden en door de leiding van de Heilige Geest zal hij ten slotte de hemelse volmaaktheid bereiken. En daar zal hij dan God uit vrije wil en overtuiging voor eeuwig dankbaar zijn en Hem danken, zélf voor al het lijden. Omdat hij dan pas ten volle zal begrijpen hoe alles heeft meegewerkt ten goede voor hen die God liefhebben.

1 Cor. 13:9-12 – *“Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele; Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was. Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.”*

Pas in de hemel in de onmiddellijke en persoonlijke aanwezigheid van Zijn Heiland zal de mens de volledige, diep intense vreugde kunnen en mogen ervaren, welke God voor hem heeft bereid. Dan pas zal hij zich ten volle kunnen verheugen in Gods heerlijkheid.

Geliefde broeders en zusters, tot slot!

Waarom is de ziel van de mens door de wedergeboorte eigenlijk niet vernieuwd, waardoor zijn eigen wil en ego (behorend tot het domein van de ziel) intact bleven? Waarom wilde God blijkbaar die vernieuwing niet?

Het antwoord is misschien niet zo moeilijk, broeders en zusters. Ik denk dat God de ziel intact liet, omdat de ziel de eigenlijke persoonlijke identiteit van de mens uitmaakt. De ziel bepaalt wie wij zijn. En omdat onze eigen persoonlijke wil tot het centrum van de ziel behoort en God niet aan de wil wenst te tornen, moet Hij onze ziel intact laten. God wil dat wij Hem van harte en vurig liefhebben om wie Hij is. Hij wil dat we Hem ongedwongen en zonder dwang vrijwillig dienen. Hij wenst geen robots als Zijn kinderen.

Ik denk ook, dat er zelfs nóg een reden is. Doordat wij in ons leven als Zijn kinderen (onze wedergeboorte ten spijt) de verdorvenheid van onze ziel en ons vlees gaan ontdekken, en doordat wij ook nog eens het lichamelijke verval meemaken en eens moeten sterven,

worden wij als het ware gedwongen om uit het geloof te leven en op Hem te vertrouwen in de hoop op Zijn hulp en een beter, eeuwig leven in het Nieuwe Jeruzalem. God is goed.

De Heer zegene u. Amen.

(wordt vervolgd)